

Izhaja 15. vsakega
meseca.
Ček. konto 11.631**POŠTAR**Letna naročnina . . . Din 24—
Polletna naročnina . . . 12—
Posamezna številka . . . 2—**Strokovni list poštних nameščencev**

Štev. 1.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1933.

V. leto.

Nj. Vel. kraljica Marija

je praznovala 9. t. m. svoj 33. rojstni dan. Kakor vsako leto, odkar jo je usoda združila z našim vladarjem Nj. Vel. kraljem Aleksandrom, je bil tudi pretekli ponedeljek lep praznik vse Jugoslavije, ko so se vsi državljani z radostjo spominjali svoje kraljice, zglede življenjske družice našega viteškega kralja, ljubeče in skrbne matere treh jugoslovenskih kraljevičev.

Nj. Vel. kraljica Marija se je rodila 9. januarja 1900 v Gothi kot tretji otrok, druga hči rumunskega kralja Ferdinanda in kraljice Marije. Z našim vladarjem se je poročila 8. junija 1922. Vse odslej je prva jugosloven-

ska kraljica deležna iskrene ljubezni naroda Jugoslavije. Iz njene družinske sreče ob vzgoji treh kraljevičev, iz njene vneme za umetnost, za vse lepo in dobro, sije topla blagost, ki jo naš narod čuti in hvaležno sprejema. Nj. Vel. kraljica Marija se z vso plemenito vnemo posveča prosvetnim in človekoljubnim akcijam in se baš v današnjih časih množijo številni dokazi njenega čuvstvanja z bedno mladino in revnimi družinami. Zahvala, ki jo žanje, je globoko spoštovanje in topla, prisrčna vdanost v srcih vseh 14 milijonov Jugoslovenov.

Naj živi Nj. Vel. kraljica Marija!

Vsem tovarišem srbsko-pravoslavne vere želimo srečno in blagoslovljeno novo leto!

Uredništvo in uprava lista »Poštar«.

V peto leto.

Pol meseca je minulo, odkar smo pokopali staro leto, ki je bilo za naš list — leto temeljitega in vztrajnega dela. Pri pregledu tega dela pač ne moremo takoj na prvi pogled kar s prstom pokazati na posebne uspehe. Sicer pa je dokaj razumljivo za vsakogar, ki pozna naše nasprotnike in njih metode. Za boljše razumevanje naj si vsak naš čitatelj pokliče v spomin v stolpcih »Poštarjev« nanašano vsebino v preteklih štirih letih izhajanja in še prav posebno iz leta 1932. Nato naj si stavi vprašanje, kako bi se marsikaj izteklo brez »Poštarja« in kako se je, ker je »Poštar« dvignil svoj glas! Pri tem seveda ne smemo pozabiti na denunciacije, podle ovadbe, obrekovanja itd., ki smo jih bili deležni v žalostnem letu 1932. Saj skoro ni bilo dneva brez posebnosti svoje vrste. Najprej se je očitalo nižjim p. t. uslužbencem, da so komunisti. Ko se je ta očitek razblinil v nič, so prišli na vrsto p. t. uradniki-maturanti, češ da imajo ilegalno organizacijo; »Poštar« pa naj je glasilo te ilegalne organizacije. Ja celo »stalno omizje« jim je bilo toliko pri srcu, da so se ga spomnili v ovadbi na službeno oblast. Naš urednik je bil zaradi teh denuncijacij po nalogu ministrstva protokolarno zaslišan. To zasliševanje je trajalo dva dni. In rezultat? V vseh primerih se je izkazalo, da so bili očitki popolnoma neosnovani in ovadbe zlonamerno podtaknjene.

Glavna naloga »Poštarja« v umrlem letu je bila pač koncentrirana v obrambi pravic zvančnikov in služiteljev poštne stroke. Hvala Bogu, v tem pogledu so bila prizadevanja »Poštarja« nagrajena z uspehom, ki je izražen v priznanju pravice do samostojnega društva vseh nižjih p. t. uslužbencev Kraljevine Jugoslavije. Naši zvančniki in služitelji se pač dobro zavedajo, da bi bila njihova težka borba še neprimerno težja brez lastnega glasila.

Najboljši dokaz potrebnega in uspešnega delovanja v stolpcih našega lista za poštenost v društvih in v stroki pa nudi dejstvo, da so naši nasprotniki neštetokrat napeli vse sile in se pri tem niso sramovali nobenega sredstva, samo če bi vodilo do smrti preklicanega »Poštarja«. So se pač dobro zavedali, da je ravno »Poštar« oni jeziček na tehtnici, ki je vedno in točno pokazal na slabosti naših dragih tovarišev okoli blagopokojnega UPU-glasila »Poštni Glasnik«.

Dragi čitatelji! S to številko stopa »Poštar« v peto leto svojega življenja, ki je glede na prilike in izredno težke čase že prav lepa doba izhajanja, ter Vam ob tej priliki svečano obljublja, da bo v novem letu branil pravice zatiranih s podvojeno silo. Svoje stolpce bo »Poštar« tudi v nastopajočem letu odprl vsakomur, ki hoče naši stroki in njenemu osebju boljšo bodočnost, kakor je bilo do sedaj. Neusmiljeno pa bo »Poštar« tudi v bodoče teptal vsa protinaturna prizadevanja in zlo ter njega povzročitelje; lomil bo brez pardona tiste, ki so vlagali in še vlagajo svoje sile v borbo za čim občutnejšo škodo ugledu naše stroke.

Kako dolgo imamo pravico do aktivitetnih prejemkov?

(Važna rzsodba državnega sveta.)

P. t. uradnik S. M. se je bil odločil, da zaprosi zaradi bolehnosti za upokožitev in se je v ta namen dne 27. oktobra 1931. predstavil komisiji, sestavljeni po § 84. u. z. glede ugotovitve zdravstvenega stanja. Ta komisija ga je spoznala za nadaljnje službovanje za nesposobnega, vsled česar je bil predlagan za upokožitev. Službe pa S. ni zapustil takoj po komisijskem pregledu, temveč je nameraval izstopiti iz nje šele po objavi ukaza o upokožitvi odnosno po redni razrešitvi.

Ukaz o upokožitvi ni izšel v trimesečnem roku, ki ga omenja 2. odstavek § 106. u. z. (tedaj do 27. januarja 1932.), ampak šele v maju. Tudi razrešitev iz službe se je zavlekla v prvo polovico julija 1932. V tem času pa je S-a nemalo iznenadil odlok o odmeri osebne pokojnine, po katerem naj bi prejemal pokojninske prejemke že od 1. februarja 1932. dalje, dasi še v juliju ni bil razrešen in ker je vseskozi redno vršil svojo službo ter nosil zanjo tudi polno odgovornost. Najbolj grenka je bila pri tem misel, da bo moral vrniti erarju diferenco med pokojninskimi in aktivitetnimi prejemki, ki jih je seveda prejemal nepretrgoma vse do julija. Preostalo mu torej ni nič drugega kot tožba na državni svet, ki ji je le-ta ugodil z naslednjo utemeljitvijo:

»Tožilec je bil kot uradnik VI. skupine v p. t. stroki upokožen z ukazom od 19. maja 1932. Pokojnina mu je bila odmerjena z odlokom od 25. maja istega leta z ugotovitvijo, da mu teče od 1. februarja 1932. dalje,

in sicer zato, ker je bil upokožen po točki 3. § 104 uradn. zakona in ker je bila 27. oktobra 1931 komisijski dognana njegova nesposobnost za službo.

Glede na to, da so mu bili na podstavi istega odloka s 1. februarjem 1932. ustavljeni aktivitetni prejemki, on pa tudi še dne 7. julija 1932 (tedaj na dan, ko je vložil tožbo) ni bil razrešen od službe, marveč jo je dejanski še vršil, zahteva S. s tožbo razveljavljenje označenega odloka, v kolikor se tiče datuma, s katerim mu prenehajo teči aktivitetni in prično teči pokojninski prejemki, češ da ima pravico do aktivitetnih prejemkov po § 112. u. z. do konca meseca, v katerem šele bo dejanski razrešen.

Tožba je utemeljena. Odlok se sklicuje na določilo § 106. (2) z zvezi s § 112. u. z., vendar je to sklicevanje v tem primeru nepravilno. Določilo § 106. (2) se tiče zgolj onega primera, ko je za nekega uslužbenca predpisno ugotovljena njegova telesna ali duševna nesposobnost za službo pa zato ali sploh več ne dela službe ali pa se mora takoj odstraniti iz službe. Samo za tak primer imajo citirana določila svoj zmisel in zakonodajno-politično opravičilo. Takega primera tukaj ni. Iz spisa se vidi, da je bil tožilec že sam zahteval upokožitev zaradi bolehnosti. Komisijska ugotovitev njegove nesposobnosti za službo ni sledila zategadelj, da se tožilec na mestu odstrani iz javne službe, ampak zato, da se dobi razlog za upokožitev, ker tožilec še ni bil dosegel polne službene dobe.

A. ŠINKOVEC

Velika izbira najmodernejših jesenskih in zimskih čevljev po zelo zmernih cenah

Trgovina s čevlji
LJUBLJANA
POD TRANČO
pri Čevljarskem mostu

Zato je treba v tem primeru smatrati, da je S-u služba prestala z dncem odloka o upokojitvi, to je dne 19. maja 1932. (ne 27. januarja 1932.); vprašanje, do kdaj mu grede aktivitetni, odnosno od kdaj pokojninski pre-

jemki, pa je treba rešiti v skladu z datumom fakične razrešitve.»

S-u so bili nato priznani aktivitetni prejemki do konca julija, pokojninski pa od 1. avgusta 1932. dalje.

Ispravka sa kongresa p. t. t. službenika.

Gospodine uredniče slobodan sam umoliti Vas, da izvolite u interesu moje časti i mojih prijatelja oštampati moju ispravku na klevete koje su mi nanete na skupu služitelja, zvaničnika sa nešto malo i činovnika 17. i 18. o. m. u Poštanskom domu.

Nisam imao čast biti učesnik sa svojim članovima oko 2600 na broju, skupu koji je priredio g. Milutin Ilić upravnik pošte Beograd 2, njegov pomoćnik Milan Serbedžija i šef personala Uprave pošta g. Arutinović, jer nam je pristup bio zabranjen, kao što i sami priznaju, pa su me i fotografisali kako nie žandarmi i služitelji na vratima zadržavaju. Kakav je taj skup bio vidi se i po tome, što i svojim članovima uprave koji su dali ostavke, nisu dali mogućnost da objasne svoje istupanje iz te časne uprave.

Osudjivati rad moj i moje uprave a ne pustiti je da da svoju obranu, to je više nego kukavički. Ja i moja uprava gotovi smo uvek položiti račune o svome radu i dužnost predati samo kongresu ili komesaru, ali nikako Milutinu Iliću i njegovom pomoćniku Serbedžiji, jer ti ljudi nemaju moralnih kvalifikacija ni nacionalne svesti da mogu biti i činovnici a najmanje prestavnici udruženja p. t. t. službenika. O čemu sam dao i pismene dokaze g. Ministru.

Izabran sam ponova u upravu 21. juna 1931. god. kada su pravila saobražena novom činovničkom zakonu, i 14. jula odobrena i potvrđena od strane g. Ministra saobraćaja. Na kongresu od 12. jula 1932. g. pri polaganju svojih računa imala su se pročitati i pisma Milana Serbedžije, Mih. Arutinovića, Lalića i ostalih članova uprava oblasnih organizacija iz kojih bi se videlo, kakvom nacionalnom svešću i moralom raspolažu ti ljudi koji zauzimaju vidna mesta u pošt. t. t. službi. Komesar Ministra saobraćaja g. Maksimović koji je tim pismima najviše pogodjen, i predstavnik policijske vlasti, taj su kongres rasturili, i odmah sutra dan 13. jula Milutin Ilić sa svima svojim pismošama u dogovoru sa komesarom policije i g. Maksimovićem, otvorili su nov kongres, izglasali g. Milutina Ilića za predsednika i ako za 13 godina nije bio nikada član udruženja.

Protiv ovog i ovakvog nezakonitog rada podneo sam žalbu g. Ministru saobraćaja i Ministru unutrašnjih dela.

G. Ministar unutrašnjih dela oglosio se nenadležnim a g. Ministar saobraćaja nije ni znao za žalbu, 29. jula 1932 potvrdio je neka privremena pravila g. Milutinu Iliću i priznao ga za predsednika. Tim rešenjem ne veli se da su poništena pravila koja su potvrđena 14. jula 1931. g. Prema tome postoje dva udruženja.

Kada sam 18. oktobra t. g. dobio rešenje g. Ministra saobraćaja da svu imovinu kojom raspolaže moja uprava imam predati odmah g. Milutinu Iliću odbio sam to rešenje da izvršim iz razloga:

1. Što Milutin Ilić i njegovo udruženje nema nikakve zajednice sa našim udruženjem i našom imovinom. 2. Što Milutin Ilić i ostali veći deo njegove uprave nisu nikada bili članovi udruženja niti su za 13 godina dali jednog dinara u imovinu kojom ja rukujem. 3. Što sam sa svojom upravom trebao da izađem pred kongres da položim računa o svom radu kako bi dobio razrešnicu.

Mesto ovakvog zakonitog i pravilnog rešenja Ilić je pomoću policije popečatio i obio u poštanskom domu sve prostorije.

Ja sam sa svojom upravom podneo tužbu Državnom savetu i čekam zakonito rešenje od najvećeg i merodavnog suda.

Moja je dužnost da branim društvenu imovinu svim zakonskim sredstvima. Ja verujem, da je g. Ministar saobraćaja odmanut od svojih podčinjenih te je ovako rešenje mogao doneti; a ja sam bio od njegove okoline oprečen da bi mu mogao lično doći i stvar predstaviti.

Saj smo vas itak vedno samo farbali.

Te besede je izrekol intimus današnjega udruženja in menda tudi glavni urednik glasila »Jugoslovenska Pošta, Telegraf in Telefon« g. Jožko Čampa, pred dvema letoma v Beogradu napram predsedniku krajevne organizacije nižjih p. t. uslužbencev. Že samo te besede zadostujejo v odgovor na članek »Drugovima zvaničnicima in služiteljima«, priobčenem v zagrebškem listu »Pošta« št. 11. in 12. od 24. decembra 1932.

Prav čudno se nam zdi, da si drzne omenjeni listič, ki se — hvala Bogu — poslavlja in izginja iz vrst strokovnih glasil, javno in v tiskani besedi norčevati. Saj trdi, da je udruženje že — ne vemo kaj — vse doseglo za dobrobit zvaničnikov in služiteljev. Te trditve pobijati pač ni potrebno, ker prizadeti nižji p. t. uslužbenici pač dobro in še predobro vedo, da se zanje že leta in leta ni doseglo ničesar. Karkoli je bilo sploh doseženo, so dosegli predstavniki nižjih p. t. uslužbencev iz Ljubljane in Maribora, ki se skozi dolga leta niso nikoli strašili stroškov in poti za dosego uspehov za vse zvaničnike in služitelje poštne stroke v Jugoslaviji. To je dejstvo, s katerim je treba računati še posebno danes, ko je to že 33 let obstoječe društvo nižjih p. t. uslužbencev na podlagi zakona in s pomočjo razsodbe Državnega sveta pričelo razširjati svoj delokrog na področju cele domovine. Zvaničniki in služitelji poštne stroke širom države so pač sprevideli, da je njihove interese mogoče uspešno zastopati le v lastnem in edinstvenem društvu. Svojo samozavest so pač dostojno manifestirali dne 11. decembra 1932. na skupščini v Beogradu, kjer je bilo zastopanih nad 1500 zvaničnikov in služiteljev iz vseh banovin. Samo beograjskih nižjih p. t. uslužbencev je bilo prisotnih nad 200 (dvesto), ki so vsi budno spremljali govore svojih zastopnikov in soglasno sklenili za vsako ceno se osamosvojiti od današnjega »Udruženja p. t. t. službenika«.

Famozni članek »Drugovima zvaničnicima i služiteljima« (»Pošta« od 24. dec. 1932.) tudi omenja neko resolucijo, ki so jo stuhtali zvaničniki in služitelji pošte Beograd 2 na svoji konferenci od 27. novembra 1932. Bilo jih je menda 189? In na teh 189 možakarjev (pošte Beograd 2?) se upirajo nasprotniki društvene samostojnosti zvaničnikov in slu-

žiteljev. Teh par desetih zvezanih mož naj odloča o usodi tisočev zvaničnikov in služiteljev. Pač primerno: »Ča je pusta Londra prema Splitu gradu.«

In centrala novega udruženja? Na skupščini v Beogradu od 11. decembra 1932. je bilo sklenjeno, da bo »Udruženje zvaničnikov in služiteljev poštne, telegrafske in telefonske stroke kraljevine Jugoslavije« imelo svoj sedež v Beogradu, le do prvega kongresa, ki se bo vršil v Ljubljani v najkrajšem času (čim bo oblast potrdila predložena pravila), pa ostane centrala v Ljubljani. Torej nič slepomišenja! Računajmo z dejstvi!

Vsakomur mora biti jasno, da zakone mora spoštovati vsakdo. To je baza reda in življenja. Zato je tudi povsem razumljivo, da zvaničniki in služitelji p. t. stroke ne morejo in ne smejo ostati člani »Udruženja p. t. t. službenika«, ker to ni v skladu z uradniškim zakonom. Če tega gg. nasprotniki sami niste v stanu razumeti, bomo pač ponovno poklicali na pomoč najvišje upravno sodišče.

Primitve uverenje moga poštovanja.

Beograd, 20. dec. 1932. god.

Timotije Jovanović, viši svetnik Direkcije pošta i telegrafa.

ZAHVALA.

Krajevna skupina nižjih p. t. uslužbencev v Ljubljani se najtopleje zahvaljuje Gospodarski zadrugi poštних nameščencev v Ljubljani za podeljeno podporo ob priliki prireditve božičnice.

V Ljubljani, dne 27. decembra 1932.

Odbor.

Modna manufakturna trgovina
Fabiani & Jurjovec
LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.
se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštних nameščencev.
Cene zmerne! Postrežba točna in solidna!

ZAHVALA.

Krajevna skupina nižjih p. t. uslužbencev v Ljubljani se iskreno zahvaljuje c. gostom z v. d. direktorja dr. J. Tavzesom na čelu, ki so blagovolili posetiti našo božičnico.

V Ljubljani, dne 27. decembra 1932.

Odbor.

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ
Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehalnih palic.

Božičnici.

Na Sv. Štefana dan popoldne je priredila krajevna skupina nižjih poštних uslužbencev v Ljubljani sijajno uspelo božičnico, na kateri je obdarila malčke svojih članov s slaščicami in blagom, vsakega v vrednosti ca. 100 Din. Velika dvorana hotela »Metropol« je bila nabito polna staršev (nižjih p. t. uslužbencev) z ljubkimi otročički, ki so kaj nestrpno upirali svoje očke v veliko in okrašeno božično drevesce.

Predsednik gosp. Sojar je uvodoma pozdravil šefa personala gospoda Eda Pitschmana, urednika lista »Poštar« gospoda Hinka Fajdigo in zastopnika zadruga p. t. nameščencev g. Vinka Slamiča, nato pa tudi vse ostale. Posebno zahvalo je izrekel še poštni zadrugi, ki je tudi denarno podprla to božičnico.

Sledile so božične deklamacije, ki so jih vzorno podali naslednji otročički: Kastelic Slavka, Kresse Tinka, Meglič Boža, Sedej Slavka, Dermaša Gabrijela in Marija, Rotter Verica, Osredkar Jožica, Meglič Radica in Zvonko.

In nato — Božičkova darila! O — to je bilo veselja! Seveda malčki so bili pridni, pa se jih je spomnil Božiček.

Za tem je prišlo na vrsto tudi samo drevesce, ki je bilo namah prazno in golo. Razvila se je domača in neprisiljena zabava. Med tem je vstopil v obširno dvorano v. d. direktorja g. dr. Janko Tavzes, katerega so navzoči sprejeli z dolgotrajnim aplavzom in s pozdravnimi yzkliki. Ko so se ovacije polegale, je pozdravil g. dr. Tavzesa predsednik krajevine skupine g. Sojar, nato pa še predsednik centrale g. Penko. Za ljubezniv sprejem se je v daljšem in primernem govoru zahvalil g. v. d. direktorja in vzpodbujal nižje p. t. uslužbence k vztrajnemu in poštenemu delu za stroko in domovino, ter jih hkrati pohvalil za dosedanje delovanje.

Po končanem govoru aplavdiranja in vzkljanja ni hotelo biti ne konca ne kraja.

K res lepo uspeli božičnici je mnogo pripomoglo predvsem pevsko društvo nižjih p. t. uslužbencev, ki je ves čas pod vodstvom svojega pevovodje g. Aplenca skrbelo za dobro in prijateljsko razpoloženje. Čestitamo in tako naprej! —a.

BOŽIČNICA krajevine skupine Maribor.

Božičnica krajevine skupine nižjih poštних in brzojavnih uslužbencev v Mariboru se je vršila dne 18. decembra 1932., ter je zelo dobro uspela. Po otvoritvenem govoru predsednika kraj. skupine Maribor, tovariša Božičeva o veliki ljubezni do otrok, je nastopil angelček z nebeškim nagovorom. Nato je imel prekrasen govor Kovačičev Milanček, ki se je v imenu vseh obdarovanih otrok zahvalil predsedniku Božičevu za njegovo človekoljubnost in požrtvovalnost do otrok tovarišev mariborske skupine. Istočasno se je zahvalil tudi celokupnemu odboru, ki se je zavzel za izvršitev tega dela. V zahvalo je poklonil tovarišu Božičevu prekrasno cvetlico. Nato je nastopilo pevsko društvo »Poštni rog« in zapelo nekaj pesmi o detetu Jezusu ter razveselilo ne samo otroke, temveč tudi starše in vse navzoče.

Obdarovanih je bilo skupno 67 otrok z blagom za oblekce.

Največje veselje je pač postalo med obdarovanci pri delitvi vejic božičnega drevesca z bonboni in slaščicami.

Nato je bila res lepo uspela božičnica končana.

Stalno omizje. V sredo (izje moma), dne 1. februarja v gostilni „Pri Sokolu“.
Na svidenje.

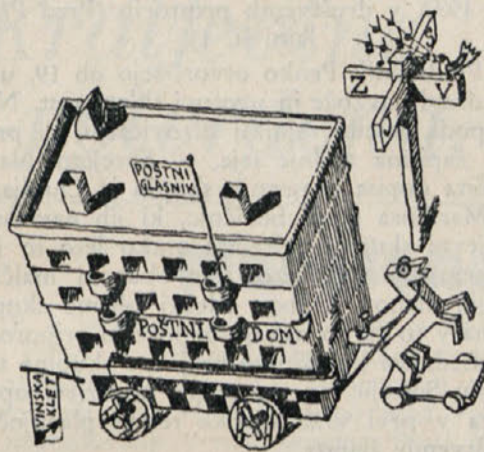
Vabilo

na občni zbor pevskega društva »Poštni rog«, ki se bo vršil dne 2. februarja t. l. ob 14. uri v pevski sobi na pošti Maribor 1 z naslednjim dnevnim redom:

1. Poročilo predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo revizorjev.
5. Volitve novega odbora.
6. Slučajnosti.

Vabljeni so tudi podporni člani.

Odbor.

Adijo, pa zdrava ostani . . .

Dragi tovariši.

Leto 1932. se je poslovilo. Strašen kup trpljenja, borb, nadlog, zavisti, blamaž, dela in truda vleče s seboj, da jih izroči, kakor njegovi predniki, preteklosti v naročje. Novo prihaja. Novo leto z novimi upi, načrti, željami. Zato vse hiti, da navlako, ki jo je kjerkoli staro leto pustilo, pospravi, zanese na smetišče in tako pripravi pot in sprejem Novemu letu. Vsaka oseba, družina, poslovna in juridična oseba hiti zaključevati stare račune, da more sprejeti novo z novimi in jasnimi računi.

Tudi nam je potrebno, dragi tovariši, da se izognemo neprilicam, ki so se nam stavile v preteklem letu po robu, da napravimo neko bilanco, ki nas bo povedla z novo močjo na delo bodočega leta, preстане neprilike pa da obogati naša organizatorična izkušnost.

Tudi naše društvo stopa z novim letom vred v 33. leto starosti. 33 let je tedaj že od tega, odkar so naši predniki po bridkih in težkih organizatoričnih izkustvih ugotovili, da more nižji uslužbenec braniti svoje interese le in samo s samostojnim, posebnim društvom! V preteklem letu pa, ko se je moralo društvo prilagoditi predpisom § 76 u. z., so se vendarle še našli tovariši, ki so z besedo in pisanjem propagirali proti posebnemu obstoju našega društva. (Glej »Poštni Glasnik« od aprila 1928., šte. 11, naslovno stran »Klic za enotno organizacijo«, Fran Martinšek.) Ravno ta pomilovanja vredni tovariš nam je v preteklem letu naš boj in trud zelo otežkočil. Morali smo mnogo žrtvovati tako v gmotnem, kakor v delu in času, da nam je končno državni svet s svojo odločbo šte. 38.854/32. priznal pravico za obstoj posebnega društva. Ali tudi proti tej najvišji odločbi se je zbrala neka skupinica pošte Beograd 2 in par nadebudnih iz Slovenije, ki so računali na dobro plačano blagajniško mesto. V tej misli za postranskim zaslužkom so zato slepo zavrgli svoj in svojih tovarišev interes. Nočem izreči nobene sodbe, tovariši! Sami sodite! — Tež skupinici pa bi rekel na kratko le to: 15 mesecev se je društvo trudilo, da je doseglo veliki uspeh odločbe državnega sveta. Ali niste mogoče

Vi, stanovski tovariši, oni, ki ste nam zavednim in sami sebi delali neprilike, natolcevanja, intrige itd.? Ali se mar nismo borili za interes vseh stanovskih tovarišev v kraljevini Jugoslaviji? Ali je bilo potem Vaše početje lepo in stanovsko? S pobiranjem podpisov kot članov te skupinice je vendar popolnoma razvidno, da so ti tovariši v službi nekaterih tendencioznih ljudi, ki rabijo nas in naše društvo le kot sredstvo za doseg svojih gotovih ciljev. Tovariši! Stokrat že so nam nudile skupne organizacije lepe ugodnosti s svojimi pravilniki, ampak naslednji občni zbor je taka pravila lepo izpremenil in naš interes ni imel zagovornika.

Tako je bilo in tako ostane!

Tovariši! Z novim letom moramo — in to je v našem interesu — preprečiti vsak poskus takšnih eksperimentov od strani naših tovarišev in ne dajmo v roke sovražnika orodja, s katerim nas bi mogel uničiti. Saj veste zgodbo o gozdu in sekiri. Dokler se les ni združil s sekiro, je bil gozd varen pred njo; čim se je pa les z njo združil, je gozd posekala in uničila. Tako je bilo staro leto. Z novim letom pa se naj naša zavest dvigne in z njo se bo dvignilo društvo z mnogimi uspehi!

Kot Vaš točasni predsednik Vam iskreno želim kar najlepše in srečno novo leto!

Penko Josip.

Dober nakup oblačilnega blaga za ženske in moške, kakor tudi druge potrebščine se dobe pri

JANKO ČEŠNIK

Lingarjeva ul. LJUBLJANA Stritarjeva ul.

**Rezervirano za izjavi
gg. Rabiča in Marklja.**

TOVARIŠI!

Preteklo leto je bilo polno vztrajnega dela. Zakonitim potom in z vztrajnostjo smo želi uspeh, ki ga bodo vedeli prav ceniti šele zanamci. Zgodovinskega pomena je bila ta naša borba za samostojno organizacijo. Ponosni smo lahko na uspeh.

Otresli smo se jerobstva in že stopamo kot pomlajena sila v življenje. Sicer še delujejo gotovi nepoklicani in nam hočejo delati zapreke pri našem poletu, toda z vztrajnostjo bomo tudi te premagali.

Z ljubeznijo v srcu smo pripravljene nuditi vsakomur roko, za skupne cilje pojdimo v bodočnost. Naj ve svet, da je tudi jugoslovanski p. t. zvančnik in služitelj zmožen samostojnega organizatoričnega življenja.

S to mislijo želim vsem tovarišem širom domovine srečno in veselo novo leto.

Predsednik krajevine ljubljanske:
Sojar Anton.

Pojasnila.

UBOŽNA SPRIČEVALA NE VELJAJO ZA OPROSTITIV PLACILA VPISNINE V ŠOLI.

Davčni oddelek finančnega ministrstva je dognal, da nekatere šole ob priliki vpisa učencev niso izterjemale vpisnine od onih učencev, ki so predložili ubožna spričevala, ker so smatrale, da veljajo ta spričevala tudi za oprostitev plačila vpisnine.

Ker je v točki 24. čl. 1. taksnega in pristojbinskega pravilnika izrečno navedeno, da se ubožna spričevala poleg ostalega lahko uporabijo tudi pri izstavitvi šolskih spričeval, odnosno pri taksah za spričevala, ne pa tudi pri ostalih taksah. Zato morajo vse šole, ki so drugače ravnale, vse eventualno neplačane vpisnine izterjati in v bodoče paziti na vplačilo vpisnine.

PROVIZIONISTI.

Draginjske doklade za poštne provizioniste. Kakor znano, je ministrski svet s posebno uredbo z dne 16. aprila t. l. priznal poštanim provizionistom skromne draginjske doklade k proviziji. Te doklade pa se ne morejo še izplačati, ker zanje ni bil predviden v letošnjem proračunu potreben kredit. Zato je minister za finance s svojim predlogom zakona o naknadnih kreditih zahteval od narodne skupščine med drugim tudi kredit za izplačilo teh draginjskih doklad. Senat pa ni odobril kredita za tovrstne izdatke in je zadevna postavka iz zakona izpadla, vendar pa upamo, da bo zadeva po prizadevanju resortnega in finančnega ministrstva končno vendarle v kratkem na ta ali oni način ugodno rešena.

PODPORNI FOND ZA DNEVNIČARJE IN POMOŽNO OSEBJE.

Na podlagi čl. 56 finančnega zakona za 1932-33 je ukinjeno obvezno zavarovanje po zakonu o zavarovanju delavcev za vse tiste osebe, ki dobe delo v službi države, bodisi kot dnevničarji ali pa kot honorarni nameščenci. Da te osebe in njihove rodbine ne ostanejo brez vsake podpore ob bolezni, nezaposlenosti ali starosti, se ustanovi podporni fond za podpiranje osebja v službi države. Finančni minister je že izdal uredbo o podpornem fondu za dnevničarje in pomožno osebje v službi države. Podpore se dele v osebne, rodbinske in podpore za pogreb.

Mesečni prispevek znaša 5 odst. temeljnine zavarovanja, le-ta pa je mesečna nagrada v brutto znesku.

Finančni minister je dalje predpisal tudi navodila o načinu zbiranja dohodkov, o knjiženju in izplačilu podpor nameščencem. Fond se ustanovi pri državni hipotekarni banki, pobiranje prispevkov pa se bo vršilo z odtegljaji pri plačah in mesečnih nagradah v omenjeni višini.

Društvena poročila.

Poročilo

31. redne seje, ki se je vršila dne 19. decembra 1932. v društvenih prostorih (Pred Prulami št. 1).

Predsednik Penko otvori sejo ob 19. uri, pozdravi navzoče in ugotovi sklepčnost. Nato poda besedo tajniku Bizovičarju, ki prečita zapisnik zadnje seje. — Sprejeto. Nato prečita dopisa krajevnih skupin iz Ljubljane in Maribora glede božičnic, ki jih navedeni krajevni skupini priredita vsako leto in jih nameravata tudi letos, ter obdariti malčke svojih članov. Odbor odobri obema skupinama v to svrhu nekaj podpore in priporoča predsedniku ljubljanske krajevnine tovarišu Sojerju, da naj se pri obdaritvi upošteva v prvi vrsti otroke redno plačujočih društvenih članov.

Naknadno se tudi odobri, da pošlje vsaka k. s. po 3 svoje člane kot delegate na kongres nižjih p. t. uslužbencev v Beograd, ki se je vršil 11. decembra 1932.

Na razposlano okrožnico je pristopilo že do sedaj preko 150 novih članov, kar vzame odbor z veseljem v vednost. Zanimivo je dejstvo, da novo pristopajoči člani v svojih pismih priznavajo, da pač ne vedo, zakaj so plačevali po 10 Din v O. P. O. in U. P. U. Pristop članov bo pa obravnavala prihodnja seja. Svoj vstop je prijavilo tudi več dnevničarjev; na žalost pa jih društvo po novih pravilih ne more sprejeti v svoje vrste. Ravno tako ne tudi tistih tovarišev, ki so še sedaj organizirani v nasprotnem taboru — kajti tudi takih tičev je nekaj.

Ko bodo nova pravila končno potrjena od našega ministrstva, bo centrala izdala tudi navodila za ustanavljanje sekcij in pododsekov.

Sledi poročilo predsednika tov. Penkote o skupščini zvančnikov in služiteljev poštne stroke, ki se je vršil 11. t. m. v Beogradu in katerega potek je naše glasilo »Poštar« natančno opisalo. Omeni tudi veselo vest, da je beograjski tovariš Vujasinovič že ustanovil sekcijo v Beogradu, tov. Graber v Za-

grebu pa mu bo v najkrajšem času sledil z ustanovitvijo sekcije za savsko banovino. Poroča tudi, da je treba sedaj izgotoviti novim pravilom ustrezajoči pravilnik, ki bo veljaven za vse sekcije. Članarina naj bo za celo društvo enotna, in sicer 7 Din kakor do sedaj, kar je predvideno tudi v odobritev predloženih pravilih — to je 5 Din za društvo in 2 Din za glasilo »Poštar«, ki nam je potreben, kakor zrak. Za končno sestavo pravilnika oz. poslovnika se določijo naslednje tovariše: Penko, Bizovičar in Sojer.

Glede službene obleke in čevljev poroča predsednik Penko, da so krediti v te svrhe zelo stesnjeni, vendar se bo izvršila razdelitev čevljev za vse zvančnike in služitelje dokonca januarja 1933. Prav tako bodo kmalu prejeli zimske plašče vsi oni, ki jim pripadajo.

Prevedba služiteljev v zvančnike, kakor tudi napredovanje zvančnikov se še ni ganilo z mrtve točke, četudi je direkcija že vse potrebno uredila. Zato bo treba pač še intervenirati v ministrstvu.

Končno prosi preds. Penko vse člane za redno plačevanje članarine, ker ima društvo večkrat zaradi malomarnosti članstva veliko stroškov z opomini, neredno plačevanje pa se prav lahko maščuje tudi nad samimi člani.

Pri slučajnostih se oglasi še več odbornikov z raznimi nasveti in vprašanji. Predsednik Penko pa pojasni, da je v zadnji številki zagrebške »Pošte« skušal nekdo zopet plašiti nižje uslužbence in jih rotiti, da naj še nadalje nosijo »kovače« v tujo blagajno. Odgovor naj bo ta: »Vsi tovariši ven iz U. P. U., ki ni naša in pristopite v svoje lastno društvo zvančnikov in služiteljev poštne stroke kraljevine Jugoslavije!«

Tajnik: Bizovičar Jože, l. r.

To in ono.

Nezaposlenost v Jugoslaviji. Na javnih borzah dela v naši kraljevini se je v novembru leta 1932. prijavilo 11.760 nezaposlenih nasproti 10.474 v oktobru 1932. in nasproti 10.349 v novembru 1931.

V ljubezni je največ kompromisov in največ — sovraštva.

Prijateljstvo moraš kupiti, sovražnike si pa nakoplješ, da sam ne veš kdaj.

Znamenje časa.

Gospodar brezposelnemu-prosjaku: Vam ni še nikdo ponujal dela?

Prosjak: Le enkrat; sicer so se me vedno usmilili.

Delo

v teh težkih časih lahko dobi še najlažje vsak z upeljavo pletenja na domu. Mi damo vsakemu delo, s tem da napravljeno pletenino sproti prevzamemo, dajemo predivo in plačujemo zaslužek za pletenje, kar spričuje veliko zahvalnih pism. Če hočete delati in zaslužiti, obrnite se, prosimo, zaupno po brezplačne prospekte na tvrdko:

Domača pletarska industrija
Josip Kališ, Maribor
Trubarjeva 2, oddelek 37

Kupujte pri tvrdkah, ki oglašajo v našem listu!

Trgovina usnja in čevljar-
skih potrebščin po najnižjih
cenah, se priporoča

Franc Erjavec
trgovina z usnjem
Ljubljana, Stari trg 11 a

Medić-Zankl, Ljubljana

Lastnik Franjo Medić

Firnež, laneno olje, laki, oljate in suhe barve

**Dobra kvaliteta, izvrstna izdelava
in nizke cene je naše geslo!**

**TRGOVSKA HIŠA
ANT. KRISPER
LJUBLJANA**

STRITARJEVA UL. 1-3 — MESTNI TRG 26

Pletenine, rokavice, nogavice, perilo, damski plašči, steklo, porcelan, otroške igračke, usnjeni izdelki, kuhinjska posoda, potrebščine za šivilje in krojače, snežni čevlji, galoše in čevlji vseh vrst lastnega izdelka.